

Advent 1. Vasárnapja A

*Ismeritek az időt: Itt az óra,
hogy fölébredjünk álmunkból! (Róm 13,11)*

Olvasmány

Izajás 2,1-5

Izajásnak, Ámosz fiának látomása Judáról és Jeruzsálemről: Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején és magasabb lesz a halmoknál. Odaözönlenek mind a nemzetek, felé tart számos nép, és így szól:

"Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson meg útjaira, és így ösvényein járassunk. Mert Sionról jön a törvény és Jeruzsálemből az Úr tanítása."

Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek. Ők meg beolvasztják ekevasnak kardjukat és sarlóknak lándzsáikat. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést.

Jákob háza, gyertek, járjunk az Úr világosságában!

Szentlecke

Rómaiakhoz 13,11-14

Testvéreim! Ismeritek az időt: Itt az óra, hogy fölébredjünk álmunkból! Üdvösségünk közelebb van, mint amikor hinni kezdtünk! Múlóban az éjszaka, elközelgett a nappal. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltjük fel a világosság fegyvereit! Élünk becsületesen, amint az a nappalhoz illik, ne lakmározva és részegeskedve, ne kicsapongásban és érzékiségben, ne civakodva és viszálykodva! Öltsetek inkább magatokra Jézus Krisztust s a testi fegyelmet, hogy ne a bűnös vágyak szerint cselekedjete.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: Amikor az Emberfia eljön, ugyanaz történik, mint Noé napjaiban. A vízözön előtti napokban az emberek ettek, ittak, nőültek és férjhez mentek –, egészen addig a napig, amikor Noé beszállt a bárkába. Semmit sem sejtettek mindaddig, míg be nem következett a katasztrófa, és a víz el nem sodorta mindannyiukat. Így lesz ez akkor is, amikor az Emberfia eljön. Ha akkor ketten lesznek kint a mezőn, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Ha két asszony őröl a malmával, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

Virrasszatok tehát, mert nem tudhatjátok, mely napon jön el a ti Uratok! Mert nyilvánvaló, hogy ha a ház gazdája tudná, hogy melyik órában jön a tolvaj, fenn virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házba. Legyetek tehát ti is készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok.

Elmélkedés

Advent: rövid időszak, amely Karácsonyra készít fel minket, miközben a természet lassan nyugalomra tér. De nekünk keresztényeknek Advent nem lehet a téli álom ideje. Éppen ellenkezőleg, fel kell rázzon minket, hogy éberek legyünk és az Úr eljövetelére készülődjünk. Ebbe az irányba mutat szent Pál intése is: "Itt az óra, hogy felébredjünk álmunkból. Üdvösségünk közelebb van, mint amikor hinni kezdtünk! Múlóban az éjszaka, elközelgett a nappal."

Az egyes emberek élete éppúgy, mint az egész emberiségé feltartóztathatatlanul halad a fizikai vég felé és az ítéletben az Istennel való találkozás felé. Ez arra készíti minket, hogy Krisztus mellett döntsünk és minden energiánkat arra fordítsuk, hogy jövőnket Istennel alakítsuk. Ez a mai evangélium célja is – felrázni minket. Nyomatékosan rámutat arra, hogy az Emberfia eljövetelének beláthatatlansága révén milyen gondtalanságban és hamis biztonságban érezzük magunkat. Az emberek ma is, mint Noé napjaiban, csak saját világi dolgaikkal foglalkoznak. Azonban hirtelen, anélkül, hogy felkészültek volna rá, kiszakítatnak és elragadtatnak gondtalanságukból és téli álmukból.

A kép, amelyben az Úr tolvajhoz hasonlóan az éjszaka közepén jön, jól megjegyezhetően fejezi ki, milyen fontos, hogy állandóan éberek legyünk. "Nézd! Az ajtóban állok és kopogtatok" (Jel 3,20). Az Egyház története folyamán szakadatlanul az a veszély fenyegeti, hogy nem hallja meg azt, Aki az ajtón kopogtat és a Szentlélek hívására akar felkészíteni minket.

Mi, keresztények és az Egyház tagjai, ma inkább, mint bármikor, arra vagyunk kötelezve az álomba merült világgal szemben, amely lelkének elvesztését kockáztatja, hogy prófétai módon és csaknem harcosan fellépjünk. Kérjük, hogy nekünk is sikerüljön ébernek maradni, hogy az élő víz áramlása a mi éltünket is áthassa és magával ragadjon Isten országának nagylelkű szolgálatára. Kérjük azt a kegyelmet is, hogy életünk alkonyán, a világ alkonyán ne érjen meglepetésként az ítélet.